

ГРАЂАНСКО ПРОЦЕСНО ПРАВО

СТВАРНА НАДЛЕЖНОСТ У ПОСТУПКУ ОДЛУЧИВАЊА О ПРЕДЛОГУ ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА

Нема атракције надлежности стечајног суда у поступку одлучивања о предлогу за понављање поступка правноснажно завршеног пред судом опште надлежности.

Из образложења:

“Пресудом општинског суда која је потврђена пресудом окружног суда усвојен је тужбени захтев. Врховни суд Србије је усвојио ревизију туженог, преиначио нижестепене пресуде и одбио тужбени захтев.

Тужилац је поднео предлог за понављање правноснажно окончаног поступка. Основни суд је решењем прекинуо поступак по предлогу тужиоца за понављање поступка због наступања правних последица отварања поступка стечаја над туженим. Решењем о наставку поступка основни суд се огласио стварно ненадлежним и списе предмета је уступио стечајном, привредном суду. Привредни суд није прихватио стварну надлежност и списе предмета је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 23. став 2. ЗПП одлучио да је за одлучивање о предлогу тужиоца за понављање поступка стварно надлежан основни суд.

Основни суд је прекинуо поступак по предлогу тужиоца за понављање поступка. Решењем о наставку поступка основни суд исти наставља као по тужби тужиоца против туженог у стечају, а да у смислу члана 426-429. ЗПП није спровео поступак и одлучио о предлогу тужиоца за понављање поступка.

Предлог за понављање поступка је ванредни правни лек, а код одлучивања о редовном или ванредном правном леку чињеница отварања стечајног поступка над једном од странака не представља разлог за атракцију надлежности привредног суда у смислу члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Р1 86/11 од 02.06.2011. године, утврђена на седници Грађанског одељења 12.03.2012. године)